

Román tanügy:

Törték és fizika második osztályban

Július 15-én az oktatási miniszter, Pricopie Remus elmondta, azt akarja, hogy a tantervek szellősebbek legyenek. Ez azonban nem akadályozta meg abban, hogy jóváhagyja az új tantervet a II. osztályú tanulók részére.

Eddig a tanulók harmadik osztályban tanulják a szorzást és osztást. Őstől azonban a II. osztályosoknak kell tudniuk, hogy mi az a hányados, osztó, osztandó. Továbbá, ha eddig a második osztályosok dolgoztak a számokkal 1-től 100-ig, ezután 1000-ig fognak számolni és feladatokat megoldani.

A második osztályosok meg kell tanulják felismerni a törtéket, amelyeket eddig csak a negyedikben tanítottak. A tantárgy új nevet kapott: matematika és természettudományok. És ezeken az órákon a gyerekek fizika, a biológia, a táplálkozással kapcsolatos fogalmakat fognak tanulni és hogyan lehet megelőzni a kórokozók által terjesztett betegségeket.

"Rezgések, hang terjedése, kisülések, mágnesség, szabadesés csak néhány példa.(...) Ezek közül van olyan amit nem tanítanak az általános iskolai szinten csak a középiskolák fizika órákon." – mondta Florentina Zarafu, tanár és tankönyvszerző.

Ez a javaslat a tanterv megváltoztatására 2013 áprilisában született. Az oktatási szakszervezeti vezetők benyújtottak a minisztériumhoz egy listát a javaslataikról, azonban nem vették figyelembe őket.

"A fő cél a tényleges számítás, matematikai fogalmakkal való örömteli foglalkozás lenne. Ha ilyen ritmusban akarunk átadni ennyi tudást, a gyerekek nem jut ideje feldolgozni, ülepíteni, elmélkedni azon amit tanult. Az egész túl gyors. Meghaladja a gyermek asszimiláló képességét" – mondta Cornelia Popa Stavros tanár és szakszervezeti vezető.

"Őszintén szólva, már nem lep meg semmi. Jól van, miért ne? El lehet kezdeni már az óvodában..." – mondja az egyik szülő döbbenetben.

"Azt hiszem, hogy ez így túl nehéz lesz, és nem fognak tudni helytállni. Jobb lenne úgy hagyni, ahogy volt. Így is túl voltak terhelve a gyerekek." – foglal állást egy anya.

"Ez nem túl jó ötlet, mert nagyon le vannak terhelve a gyerekek. A nagyrészüket helyt állna. A gyerekek könnyen alkalmazkodnak bármilyen helyzethez" – mondja egy másik szülő.

Az oktatásban dolgozó szakszervezeti tagok azt mondják, inkább a tanítóknak és a tanároknak okoz megterhelést, ezért külön képzésen kellene résztvenniük, ahol elsajátíthatják hogyan kell tanítani a fizikát, a matematikát és a biológiát egyszerre.

A digi24.ro nyomán

A könyvek szeretete gyerekkorban kezdődik

Gyermekkorom legszébb élménye, amikor elvették a villanyt, édesanyám köré telepedtünk, gyertyaláng mellett, és hallgattuk a gyönyörű meséket. Néha valamelyikünk sírni kezdett, amikor a szegény királylányt elrabolták, vagy már újból sikrtelenül próbálkozott a herceg megnyerni a kezét... ilyenkor vigasztaltuk egymást, de édesanyánk mindig azt mondta, várjuk meg a végét. És mindig neki lett igaza, a bánat könnyeit az öröm könnyei váltották fel.

És egy-egy mese végén boldog elégedettséggel töltöttük meg kicsi pocakunkat a frissen sült pityókával, almával, mert már meghalt a sárkány, nincs mitől félnünk, és a boldog királyi pár elaltatta kisbabáját, béke és öröm honol mindenütt.

Ezek azok az élmények, esték, amikhez felnőttként is vissza tudok térni, és úgy gondolom, ezért alakult ki bennem a könyv iránti nagy szerelem. Elvárásolt a királyok, királylányok világa, és sokszor próbáltam elképzelni már gyerekefjével is, hogy mindenki csak jót akar, és a rossz élnyeri a méltó büntetést a körülöttem levő világban is.

A tudás hatalom, tartja a közmondás, és nem mindegy, milyen hatalmat akarunk gyermekeink kezébe adni. Segítsünk nekik, hogy ezt a hatalmat válasszák, amit nem vehet el soha senki tőlük, és ami nem tartja majd rabságban, hanem szárnyakat ad, segíti fantáziájuk, kreativitásuk kibontakoztatását.

Közgazdaságtanból egyetlen mondat maradt meg a tudatomban: minden kielégített szükséglet újakat eredményez. Főlősleges dolog a szülőknél azon fáradozni, hogy mindent megadja-

nak a gyermeküknek, ráadásul ennek negatív pedagógiai következményeit ők fogják elszemvedni (pl. a legdrágább öregotthont kapják cserébe). Azonban, ha megszerettetik velük az állandó szellemi táplálkozást, az olvasást, akkor jó úton vannak, hogy gyermekük értékrendjének első helyén nem a pénz, a hatalomvágy, az önzés lesz, hanem már kiskorban szívesen választja a a nehezebbet, a jóra való törekvést. Megtanulja, hogy emberként érdemes csak élni, mert ez ad csak békét, könnyű álmot. És ezt a legnehezebb átadni a gyermekeknek.

Magyar népmeséink fantasztikusan gazdag és emberi gondolkodásmódot adnak át, tanítanak anélkül, hogy észrevennénk. Ha mindenkinek a szívét, lelkét átítatná, akkor nemcsak egy boldog családról álmodhatnánk mindannyian, hanem boldog, összetartó közösségekről, ahol senki nem magányos, senki nincs egyedül.

És a magyar irodalom kincsesháza kimeríthetetlen, minden gyerek és felnőtt megtalálhatja magának az értékeset, ha egyszer már kiskorában rászokott. Erre csak a szülő tudja rászoktatni a csemetét, és úgy gondolom ez az egyetlen függőség, amire az igazán jó szülő rászoktatja gyermekét. A pedagógus tótágast állhat, elégtelennel büntethet, de ritka kivétel az olyan gyerekek, aki a kötelezőre kíváncsi.

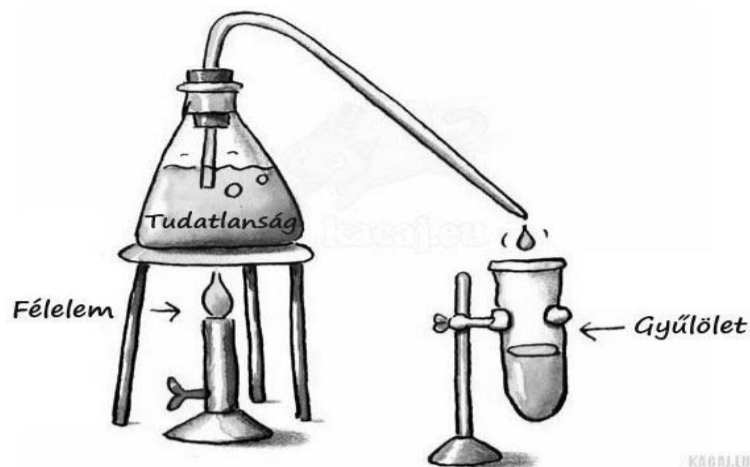
Segítsünk gyermekeinknek egy jobb jövőben élni, egy emberségesebb társadalomban, ahol nem ártunk egymásnak, hanem segítjük egymást, ahol nem kell attól félnünk, hogy az igazunkkal nem érünk el semmit, mert több pénze van annak, aki hazudik.

A döntés kinek-kinek a kezében van: a saját gyermekünk jövője a tét. Adjuk kezébe a könyvet, a béke és a szeretet utáni vágyat, és akkor jó alapokra raktuk a saját jövőnket.

Forrás: olvasóterem.hu

A gyűlölet, a szer-etet.

A gyűlölet sokszor észrevétlen, nem fedi fel magát hangos jelenetekben, ám ilyenkor is aktív érzelmi minőség. Ártani képes akkor is, ha kiadjuk, s úgy is, ha magunkba fojtjuk. Éget, mint a gyeheña tüze. Elhitei velünk, hogy táplálni kell, s mi balga mód etetjük is, pedig – ad abszurdum – amíg rajtunk keresztül másokat kóstolgat, minket teljesen fel is zabálhat.

Nem jó gyűlölve lenni, de gyűlölni talán még rosszabb. Szó szerint bele lehet betegedni, bolondulni. A gyűlölet felülír bennünk mindent, ami józan, emberi és szerethető, kiöl belőlünk minden lágyságot, lírát és filantrópiát.

Vajon tud-e igazán szeretni az, aki képes vehemensen és tartósan gyűlölködni?

A gyűlölet nem velünk születik, sok-sok hatás nyomán kel életre zsákmányra váró vadállatként bennünk, általában egy megpróbáló élethelyzet vagy kapcsolati defektus által kiváltott tehetetlen, (nem pejoratívan) primitív lelki-idegi reflexióként.

Ez persze ritkán merül fel abban, aki gyűlöl. Vannak józanabb magyarázatai: gyűlölöm, mert szemét volt velem, gyűlölöm, mert megérdemli, gyűlölöm, mert csak...néha az is elegendő ok, hogy a másik létezik, kiváltképp ha él és virul. A gyűlölet ebben az általános megközelítésben tehát nem önismereti és lélektani dráma, hanem mindig a másik hibája. Rendkívül ravaszán tudunk terelni, ha saját gyengeségünkről van szó.

Persze vannak ellenszenvet keltő fura húzásai embertársainknak, nem is kell őket szeretni ezért. Reznált nyugalommal közbömböskölnénk is magunkban az illetőt, ám erre (sajnos) jobbra csak az érett személyiségek, a bölcs emberek képesek.

A gyűlölet, a szer-etet. A viszonzatlan szerelem fáj az egónak és a léleknek is, a viszonzatlan gyűlölet ellenben az egó halálával kezdődik és a lélek diadalával ér véget.

Mandel Mirjam
Forrás: eletszepitok.hu

A gyereknevelésről

Amikor édes gyermekeink nem csupán játékos kis jelenlévők az életünkben, hanem szemtanúi is számos bolondozásunknak, a hónapok és évek múlásával jelentős muníciót halmoznak fel magukban, amivel cáfolni tudják szigorú következetességgel megfogalmazott érveinket.

A gyermeki szívnél és léleknél pontosabb megfigyelő, bátran

mondhatom,

nem létezik, és

amint a gyermekekből öntudatos kamasz lesz,

bizony, legnagyobb csodálkozásunkra fegyvertelenné válnak a napi kis csatározásokban. Felemelt hangon igyekszünk emlékeztetni gyermekeinket a kötelességeikre és arra, hogy viccnek fogják föl az életet, de csak állnak előttünk, a szemükben az édes cinizmus derűjével, és arra gondolunk, vajon mire emlékezhetnek súlyos tetteinkből és azon tűnődünk, vajon miért is kezdtünk bele? Talán a szándékot méltányolják a drágaságaim, hogy néhanapján tényleg igyekszem megregulálni őket. Bár igazán én tartozom hálával nekik, hogy megmutatják, majd akkor hallgatnak rám igazán, ha végre összeszedem magam.

Karácsony Tamás
Forrás: eletszepitok.hu